

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. Русе, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **Виржиния К. Караджова**

при участието на секретаря **Василена В. Жекова**
като разгледа докладваното от **Виржиния К. Караджова** Гражданско дело № 20214520103017 по описа за 2021 година

Предявени са искиове с правно основание чл.422 от ГПК.

Ищцовата страна “БАНКА ДСК” АД–София твърдят, че са се снабдили срещу ответника със заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК по ч.гр.дело № 1038/2021 г. по описа на РРС за сумите от 1 000 лв.-главница по Договор за банков кредит № 23203000341940 от 20.09.2016 г., 900,45 лв.-неплатена редовна лихва за периода 20.09.2016 г.-23.02.2021 г., и 15 лв.-заемни такси, със законната лихва от 24.02.2021 г., както и 88,31 лв.-разноски, като актът бил връчен на длъжника в хипотезата на чл.47 ал.5 от ГПК.

Сочат, че с Договор за револвиращ кредит № 23203000341940, подписан между страните на 19.09.2016 г., „Банка ДСК“ АД, като правоприемник на „Експресбанк“ АД, ЕИК 813071350, с предишно наименование „Сосиете Женерал Експресбанк“ АД, ЕИК 813071350, отпуснала на 20.09.2016 г. на ИЛ. СТ. М. кредит в размер на 1 000 лв., която кредитополучателят се задължил да върне под форма на кредитен лимит с размер на минималната погасителна вноска (МПВ) 5 % от редовната главница в края на отчетния период, но не по-малко от дължимата за същото време лихва.Поясняват, че МВП включва дължимата за периода лихва, както и редовна главница на стойност, равна на разликата между размера на МВП и

дължимата лихва.Срокът за плащане на МВП бил определен от 1-во до 15-то число на месеца, следващ всеки изтекъл отчетен период, а ако 15-то число е неработен ден-не по-късно от следващия работен ден.Бил уговорен номинален фиксиран годишен лихвен процент от 18 % и лихвен процент на ден в размер на 0,5000 към момента на сключване на договора.

Твърдят, че на 20.09.2016 г. ответникът усвоил отпуснатия кредит по негова разплащателна сметка № 1527622724.

Съгласно т.11.1 от Част II от договора, при неиздължаване (изцяло или частично) на МВП в предвидените срокове, договореният лихвен процент се увеличава с наказателната надбавка по Част I т. 10.1.Поясняват, че наказателната лихва се начислява върху размера на просрочената главница, отделно извън МВП и при плащане се погасява преди дължимите МВП.

Съгласно т.11.2 от Част II от контракта, при неиздължаване (изцяло или частично) на МВП преди 22-ро число на съответния месец, считано от 23-то число банката блокира възможността за усвояване на суми по кредита.Възстановяване става най-късно на следващия работен ден, след погасяване на всички просрочени задължения по кредита.

Съгласно т.11.3 от Част II от договора, в случай на неплащане (изцяло или частично) на четвърта поредна МВП, банката има право да обяви вземането си предсрочно изискуемо.В този случай изискуемостта настъпва след уведомяване на кредитополучателя (чл. 18 от контракта).

Твърдят, че поради допуснатото изпълнение по договора за кредит-липсата на плащания от страна на ответника, те упражнили своето право да обявят кредита за предсрочно изискуем.За това на кредитополучателя било изпратено Уведомление № 0050-20-04518-11.11.2020 г., връчено на 04.01.2021 г. чрез ЧСИ рег. № 833 на КЧСИ при условията на чл.47 ал. 5 от ГПК.

Искат да се признае за установено по отношение на ответника, че им дължи присъдените суми по ч.гр.дело № 1038/2021 г. по описа на РРС.Търсят се разноски за двете производства.

Ответникът ИЛ. СТ. М. не се явява в съдебно заседание.Назначеният му процесуален представител оспорва исковете. Сочи, че вземанията по процесния договор не са станали предсрочно изискуеми, тъй като изявлението на кредитора в тази насока не е било реално съобщено на

длъжника.Претендира отхвърляне на исквете.

След преценка на събраните по делото доказателства , съдът приема за установено следното :

Видно от приложеното ч.гр.дело № 1038/ 2021 г. по описа на РРС, в полза на ищеца в настоящото производство била издадена заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист срещу ИЛ. СТ. М., въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката във връзка с Договор за револвиращ кредит № 2320300341940, като по заявление и в документа по чл.417 т.2 от ГПК е посочена дата на възникване на облигационното правоотношение 20.09.2016 г.Съдът е присъдил в полза на “Банка ДСК“ /като правопреемник на “Експресбанк“ АД с предишно наименование “Сосиате Женерали Експресбанк“ АД/ главница от 1 000 лв., със законната лихва от 24.02.2021 г., неплатена редовна лихва от 20.09.2016 г. до 23.02.2021 г. от 900,45 лв., 15 лв.-заемни такси и 88,31 лв.-разноски по делото.В заявлението, както и в извлечението от счетоводните книги на банката, изрично е посочено, че втората сума е договорна лихва.Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК, за което заявителят е уведомен на 10.05.2021 г.Исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото дело, е постъпила на 07.06.2021 г.

Във връзка с възникналите взаимоотношения между ответника и банката, чийто правопреемник е ищеца, са представени Договор за револвиращ кредит № 23203000341940, с положени подписи на 19.09.2016 г., по силата на който на И.М. бил отпуснат кредитен лимит от 1 000 лв. с основна револвираща карта 800 MDSTERCARD CLASSIC, която сума кредитополучателят се задължил да върне под форма на кредитен лимит с размер на минималната погасителна вноска (МПВ) 5 % от редовната главница в края на отчетния период, но не по-малко от дължимата за същото време лихва.Посочено е, че МВП включва дължимата за периода лихва, както и редовна главница на стойност, равна на разликата между размера на МВП и дължимата лихва.Срокът за плащане на МВП бил определен от 1-во до 15-то число на месеца, следващ всеки изтекъл отчетен период, а ако 15-то число е неработен ден-не по-късно от следващия работен ден.Бил уговорен номинален фиксиран годишен лихвен процент от 18 % и лихвен процент на ден в размер на 0,5000 към момента на сключване на договора.Според т.11.1

от Част II от договора (Общи условия), при неиздължаване (изцяло или частично) на МВП в предвидените срокове, договореният лихвен процент се увеличава с наказателната надбавка по Част I т.10.1.В т.11.2 от Част II е казано, че при неиздължаване (изцяло или частично) на МВП преди 22-ро число на съответния месец, считано от 23-то число банката блокира възможността за усвояване на суми по кредита. Възстановяване става най-късно на следващия работен ден, след погасяване на всички просрочени задължения по кредита.

По делото няма спор, че по разплащателна сметка № 1527622724, чийто титуляр е ответникът, на 20.09.2016 г. била преведена уговорената сума. Това се констатира и от назначената в производството счетоводна експертиза. Вещото лице е установило, че кредитът бил усвоен от лицето на 03.10.2016 г. На 16.11.2016 г. кредитополучателят преустановил плащанията по контракта. Процесният договор е безсрочен.

Според т.11.3 от Част II, в случай на неплащане (изцяло или частично) на четвърта поредна МВП, банката има право да обяви вземането си предсрочно изискуемо. В този случай изискуемостта настъпва след уведомяване на кредитополучателя (чл.18 от контракта). Там е казано, че всички известия ще се смятат за правилно адресирани, ако са изпратени на адреса на кредитополучателя, посочен в договора, независимо дали са реално получени.

С Уведомление № 0050-20-04518-11.11.2020 г., връчено на длъжника при условията на чл.47 ал.5 от ГПК на 14.12.2020 г., след три посещения на адреса по договор в рамките на един месец, чрез ЧСИ рег. № 833 на КЧСИ, банката обявила кредита за предсрочно изискуем. Ищецът е приел, че това е станало на 19.02.2021 г. Вещото лице е пояснило, че след тази дата не се дължат МПВ, а главницата става изискуема в пълен размер. Към датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК-24.02.2021 г., договорените и неиздължени МПВ са 52 броя на обща стойност от 1 208,06 лв. Редовно падежиралата главница до 15.02.2021 г. възлиза на 841,38 лв., а предсрочно изискуемата от 19.02.2021 г. - на 158,62 лв. или общо вземането по това перо е 1 000 лв. Експертът е определил, че просрочената договорна лихва възлиза на 367 лв. и тя е дължима за периода 03.10.2016 г. - 19.02.2021 г., както и 15 лв. такса за нереволвиране. Вещото лице е изчислило и лихва за забава върху

просрочената главница, каквото по вид вземане обаче не е включено в заповедта по чл.417 от ГПК.По делото няма спор, че след 16.11.2016 г. и до изготвяне на експертизата, от страна на ответника не са извършвани погасявания на кредита.

При тази фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Исковете са предявени в преклузивния срок по чл.415 от ГПК, предвид, което са допустими.

Между страните няма спор относно възникналото между тях облигационно правоотношение, както и че ответникът е неизправен съконтрагент. Основното възражение е, че кредиторът не е обявил надлежно кредита за предсрочно изискуем.Съдът намира доводът за неоснователен.Предсрочната изискуемост е уговорена в договора при настъпване на определени обстоятелства или се обявява по реда на чл. 60 ал.2 ЗКИ. Съгласно тази разпоредба, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 ГПК, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем, поради неплащане на една или повече вноски.Обявяването на предсрочната изискуемост по см. на чл. 60 ал.2 ЗКИ, предполага изявление на кредитора, че счита целия или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми.Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитира, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ.

Изборът на способ за връчване е въпрос на преценка на кредитора, като възможни варианти са ползването на куриерски услуги и връчването чрез нотариус или частен съдебен изпълнител. Компетентността на частните съдебни изпълнители да връчват извънпроцесуална документация произтича от чл.18 ал.5 от ЗЧСИ (в редакцията обн. ДВ бр.86 от 27.10.2017г., действала към момента на връчване на процесното уведомление).В чл.43 от ЗЧСИ е предвидено, че връчването на книжа се извършва при условията и по реда на чл.37-58 от ГПК.По силата на посоченото препращане, за да се приеме, че е налице редовно връчване на основание чл. 47, ал.5 ГПК, следва да бъдат предприети последователно всички процесуални действия, предвидени в чл. 47, ал.1 до ал.3 ГПК /изм. с ДВ бр. 86 от 2017 г./. Правният извод на частния

съдебен изпълнител за редовност на връчването не обвързва съда, който извършва самостоятелна преценка по приложението чл.47, ал.5 от ГПК. В процесния случай в уведомлението на кредитора се съдържа изявление, че кредитът се обявява за предсрочно изискуем.Макар писмото да не е било реално връчено на ответника преди подаване на заявлението по чл.41 7 от ГПК, тъй като същият не е могъл да бъде открит на известните му адреси /както не е открит да бъде призован и по настоящото дело/, от ЧСИ е била спазена предвидената по ГПК процедура, предвидена в чл.47 от ГПК.От 2016 г. ответникът няма регистриран трудов договор.В този смисъл и при съобразяване дадените задължителни разяснения в т.18 на ТР № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.дело № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът намира, за осъществена фикцията на закона, водеща до редовност на връчването на уведомлението.Исковете за главница и заемна такса следва да се уважат така, както са предявени.

По отношение на договорната лихва, съдът намира, че може да уважи претенцията до размера, определен от вещото лице и за периода 03.10.2016 г. –19.02.2021 г.При обявяване на кредита за предсрочно изискуем за кредитополучателя възниква задължение да върне получената сума в цялост или остатъка от същата.Това изключва наличието на основание за формиране на договорна лихва, имаща възнаградителен характер след посочения момент (ТР № 3 от 27.03.2019 г. по тълк.дело № 382017 г. на ОСГТК на ВКС).

Съгласно т.12 от ТР № 4 от 18.06.2014 г.на ОСГТК на ВКС по тълк.д.№ 4/2013 г., съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.422 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени и в заповедното производство, като съобразно изхода на спора.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО , по отношение на **ИЛ. СТ. М., ЕГН *******, от гр.**Русе**, ул.”...“ № 1, вх.4, ет.4, ап.11, че дължи на **“БАНКА ДСК” АД, ЕИК 121830616**, със седалище и адрес на управление: гр.**София**, ул.”Московска” № 19, със съдебен адрес: гр.**Русе**, ул.”Александровска“ № 4, чрез главен юрисконсулт **АГЛ. Р. Г.**, /като правопреемник на **“Експресбанк“**

АД с предишно наименование “Сосиате Женерали Експресбанк“ АД/, сумата от **1 000 лв.**—главница по Договор за револвиращ кредит № 2320300341940 от 20.09.2016 г., със законната лихва върху нея от **24.02.2021 г., 367 лв.**—договорна лихва за периода 03.10.2016 г.—19.02.2021 г. и **15 лв.**-заемна такса, въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката, за което е издадена Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК под № 547 от 26.02.2021 г. по ч.гр.дело № 1038/2021 г. по описа на РРС.

ОТХВЪРЛЯ иска за договорна лихва над 367 лв. до 900,45 лв. и за времето 20.09.-02.10.2016 г. и от 20.02. до 23.02.2021 г., като неоснователен.

ОСЪЖДА ИЛ. СТ. М., ЕГН *****, от гр.Русе, ул.”...“ № 1, вх.4, ет.4, ап.11, да заплати на **“БАНКА ДСК” АД, ЕИК 121830616**, със седалище и адрес на управление: гр.**София**, ул.”Московска” № 19, със съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Александровска“ № 4, чрез главен юрисконсулт АГЛ. Р. Г., по банкова сметка IBAN: BG14 STSA 9300 0010 0111 111, BIC: STSABGSF, сумата от 563,99 лв.- разноси по делото и 63,72 лв.-разноси по ч.гр.дело № 1038/2021 г. по описа на РРС.

Решението може да се обжалва пред Русенски окръжен съд в 2—седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____